

Előfizetési árak:

Egész évre	— — — —	12 frt.
Félévre	— — — —	6 „
Negyedévre	— — — —	3 „
Egy hóra	— — — —	1 „
— Egyes szám 4 kr. —		

Kiadóhivatal:

Plettz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-55 szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Osztrák-politika.

(Bécsi levél.)

Nagybecskerek, augusztus 7.

Immár bizonyos, hogy Jean Decrais ur, a francia köztársaság eddigi nagykövete, elhagyja Bécsset. Az összes uralkodók közt a leglovagiasabbnak kegyét és korlátlan elismerését viszi magával, a ki az évek folyamán őszintén megkedvelte a rokonszenves, aránylag fiatal kora daczára mindig méltóságosan fellépő, minden hivatalos, valamint társadalmi lépésében a legfinomabb tapintatot tanúsító diplomatát. A kormánynál is, melylyel folyton a legbarátságosabb viszonyban állt, a legjobb emléket hagyja maga után s a mily nem szívesen látták innen távozni, oly szívesen veszik előléptetését a legelső diplomáciai állásra, melyet Franciaország adhat. Jól lehet akkor, mikor Decrais ur elfoglalja londoni állását, a szíami ügy tökéletesen be lesz végezve, talán formális békeszerződéssel Franciaország és Sziam közt végleg elintézve, azért még mindig elég nagy és ellenséges feszültség marad fenn a gall köztársaság és a Keletindiat őrző brit birodalom közt, hogy elég tere legyen az új francia nagykövét egyeztető, csillapító diplomáciai művészetének.

A hármass szövetség pedig, különösen Ausztria-Magyarország, egyáltalán nem óhajtja, hogy a két világhatalom közt krónikussá vagy akuttá legyen a bekövetkezett elidegenedés: hiszen a hármass szövetség célja a nyugalom és béke fenntartása mindenütt, minthogy ma egyetlen pont sem létezik a földön, a hol lokalizálva n aradna az európai hatalmak közt keletkezett összetűzés s nem vinné át Európába gyulékony szíporakait. Vannak ugyan nálunk is, Berlinben és Rómában is politikusok, a kik annak a nézetnek hódolnak, hogy nem is lenne olyan rossz, ha Nagybritanniát egy vagy más esemény arra szorítaná, hogy az eddiginél szorosabban, ugyszólván anyagiabban csatlakozzék a hármass szövetséghez, vagyis a maga részéről is hozzon

némi áldozatot a harcokésségért, mint a világbéke leghatékonyabb védelméért, mikor a hármass szövetséghez tartozó hatalmak nyögnek az ily áldozatok terhe alatt. Vezető helyen nincsenek ebben a nézetben; sőt a napokban oly értelemben hailszott egy nyilatkozat, hogy valóságos szerencse, hogy Angliának a szíami ügy alkalmából készültsége s még inkább a számos baleset folytán, mely az angol hajórajt érte, meghunyászkodva és engedékenyen kellett fellépnie. A brit ember nem jön könnyen haragba, de ha egyszer haragszik, haragja nem lohad le egyhamar, előbb semmiesetre sem, míg csak valami eredmény le nem csillapította. A szíami ügyet tehát, reménylik és hiszik, szerencsésen elhárítottnak lehet tekinteni; most még csak attól félnek, hogy a francia kormány, felbátorítva a tagadhatatlan diplomáciai siker által, melyet Anglia fölött kivívott, hozzá még kényszerítve a szükségérzet által, hogy Franciaországnak legközelebb a választási urnákhoz lépő népére a maga érdekében hasson, kísérletet fog tenni, hogy az egiptomi ügyben is élénkebb akciót fejtsen ki. Itt nagyönis attól függ a dolog, hogy ki olvassa fel Develle ur sürgönyeit az angol külügy-miniszternek: Decrais urnak megvan az a szelid baritonja, a mely ilyen alkalmakkor elhárítja a szigorúságokat és tovább is lehetővé teszi a barátságos hang követését. A külügyi helyzetet tehát mi itt egészen meglehetünk elégedve. Kevésbé, sajnos, sokkal kevésbé áll ez a belügyi helyzetre vonatkozólag. Az osztrák viszonyok vezető helyen nagy gondokat okoznak. A parlamenti nagy szünet nemcsak a legszélső pártok vadságát meg nem szüntette, nem csillapította, inkább még fokozta és különösen az ifjusekben oly nagyvási hóbortba eszelősködtek bele magukat, a mely mind kijátástalanabbá teszi velük a megegyezést. És Morvaországban, az ó-csehek utolsó menedék helyén, napról napra nagyobb előhaladásokat tesznek; számolni kell azzal, hogy az ottani terepet az ó-csehektől nemsokára egészen elveszik,

de a németekkel sem küzdenek siker nélkül. De ezzel még nem elég; a német szabadelvűpárti választókat is rendkívüli türelmetlenség ejtette hatalmába a szünet alatt, és a kormányképes baloldal birodalmi ténácsi képviselőit is keményen szorongatják küldöik és az oppozícióra tüzelik őket, sőt a különben mérsékelt német választókerületekben már oly hangok is voltak hallhatók, melyek azt követelik, hogy az alkotmányhi baloldal strikeoljon s hagyja ott a reichsrath-ot, hogy Taaffe grófot kényszerítsék, miszerint hintapolitikáját hagyja végre abban s határozza el magát vagy jobbra vagy balra. Ezt azonban soha nem fogja tenni Taaffe gróf, hanem inkább odahagyja tövises helyét és penzióba megy. Ő már tökéletes belefáradt a kormányzásba s ezentelül igazán beteg.

Mint udvari körökben hírlík, legközelebb várják a házassági jogról szóló törvényjavaslat beérkezését, melyet a magyar kormány előzetes jóváhagyás végett a korona elé akar terjeszteni. Alkalmasint Tisza gróf, a felség személye körüli miniszter viszi majd a fontos okiratot ő Felségéhez.

Kész a törvényjavaslat. Bécsből írják: Az egységes házasságjogról szóló, Szilágyi Dezső magyar igazságügyi miniszter által a parlament elé terjesztendő törvényjavaslat már ide küldetett; az indokolás azonban, a melyen különben már az utolsó csiszolást végzik, még hiányzik. A törvényjavaslatot, valamint indokolását is lefordítják német, esetleg francia nyelvre is, hogy külföldi szaktekintélyeknek lehetőséget nyujtsanak, miszerint véleményt mondhasssanak föltte, mint annak idején a büntető- és kereskedelmi kodexszel történt. Itt doktor Steibach mostani pénzügyminisztert tartják a legkitünőbb jogásznak, különösen Schönborn gróf igazságügyi miniszter használ fel minden alkalmat egykori első osztályfőnöke e minőségének kiemelésére. A külföldi tekintélyek szakvéleményének magától értendőleg tisztán informatív, egészen magánjellege van.

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

Leczke.

Megányomban néha meglep a buskomolyság s kedélyem ilyenkor oly lehangoltta les, hogy már számtalanszor öngyilkossági eszmékkel foglalkoztam s hogy e valóban terhes állapottól szabaduljak, rendszeren kisebb utazásokat szoktam tenni vasuton, hol a különféle emberekkel való érintkezés rendszeren helyrebillenti lelkem megzavart egyensúlyát.

Igy történt az a mult éjjel is, amikor világ fájdalommal telt szívvel egy első osztályu kupéba léptem, hol már egy kis utazó társaságot találtam együtt, amely állt: egy nőből, kinek fátyolozott tekintete sok ábrándozásról tanuskodott s félig csukott szemei, mintha most is az eltűnt, de el nem feledett ifjúkor édeneit álmodnák vissza; s bár korát bajos lett volna meghatározni, de még mindig képes lett volna — ha akarja — az embert elragadtatni s bolondságra csábítani.

Egy ifjúból, kinek kifejezéselti aczékké szemei csillogtak az élvvágytól, szép metszésű ajkai pedig ha zárva voltak is, titoktejes dolgokat regéltek átéltyllyel s kárba nem veszett pástörórákról, és talán kissé tulhalavány arca zord lett volna, ha azt egy pár nevető gödröcse nem tette volna nagyon is vonzóvá. Kissé fáradt tartása bizonyítja, hogy azon előnyöket, melyekkel a természet bőven ellátta, már nagyon is kiaknáta.

Továbbá utazott még egy idős férfi is és egy ifju, az ártatlanság bájos himporát magán

viselő lány, kinek nagy lángszemei csodálkozva bámulták a két igen élénken társalgót és a ki előtt valószínűleg mindama célzás, miket azok egymás között váltottak, merőben szanszkrit nyelven volt előadva.

A mint elhelyezkedem, rögtön láttam, hogy az én két utasom — bár nagyon óhajtották — még nem nagyon haladtak az ismerkedés terén előre. Hogy magamnak szórakozást szerezzek, elhatározám őket vágyaik elérésében elősegíteni: ezért odafordulva a nőhöz, oltározó kísézőjére mutattva azon kérdést kockáztattam meg, vajjon ama férfi, ki őt a vonathoz kísérte, nem N. N. volt-e? S egy ismert nevű embert neveztem meg, mire ő tagadólag válaszolt.

Erre rögtön megindult mindkét részről a beszéd. Az ifju erősen állítá, hogy a hasonlatot ő is találja, sőt annyira, hogy már előbb megakarta őt szólítani.

A nő az ellenkező mellett érvelt, mert — mint mondá — annak az országos celebritásnak szép lelki tulajdonai szemeiben, arcában és modorában ki vannak fejezve és ezen tulajdonságai oly valami ellenállhatatlanságot kölcsönöznek neki, a mely eddig még minden nőt elbájosított, kit szerencsés vagy szerencsétlen sorsa közelebe hozott.

Az ifju arca e nyilatkozatra felvidult és e megjegyzéssel fordult a nőhöz:

— Asszonyom tehát elismeri, hogy vannak ellenállhatatlan férfiak, kiknek csak akarniok kell és sóhajaik visszhangra találnak minden női szivben. Oh! bár én is azok közé tartoznám, minő boldog órákat szereshetnék már magamnak — közel jövőben is.

— Készegeesen elismerem, hogy vannak a

természetnek ilyen kegyenczei, kiket jókedvében pazarul felruház e tulajdonnal — mások vesztére.

— Mondja kérem, hogyan lehet ennek birtokába jutni?

— Mint mondám, természet adománya az a kedély, lélek, sziv, külső és mit tudom én még mi minden játsza ott a vesztegető szerepet. Épp mint az ifju lányok üdesége, mit ha a természet megtagadott tőlük, nem szerezhető meg, csak imitálható, ami csak is egy baleket ejteth csalódásba.

— No az egészen más, annak szépség, ifjuság és főként öntudatlanság kell, hogy vonzani tudjon s ha ez utóbbit elveszítette, ugy értéktelenné vált a két első is. De a férfi az egészen más, ezt az öntudatlanság megfosztja az önértetes fellépéstől és ezzel aztán megfosztja a gyors elhatározástól is, amely egyedül képes az ostromolt nőt meglepni és a meghódolást magának biztosítani.

— Szavaiból azt vélem, hogy ön azok közé tartozik, kik a vakmerőségtől várják a sikert.

— Igaza van asszonyom, fiatal nőknél a siker biztos, ha az ember vakmerő.

— S ha szabad kérdenem, hol végződik ön szerint az ifjuság és kezdődik az öregség?

A 35-ik évnél van a válaszfal.

— Ugy? És még soha nem csalódtott? Soha nem tartott ön egy nőt a válaszfalon innen, ki már tul volt azon?

— Oly ügyetlennek hisz engem, asszonyom? Ha rátekintek a nőre, már tudom, mit várhatok tőle s ezzel meg is határozom, a válaszfalon

A francia sziámi vízály. A „New-York Heraldnak“ Bangkokból azt jelentik, hogy a provinciákban nagy a nyugtalanság. A lapok jelentései szerint a Mekong partján július 20-ikán komoly harcok voltak. A sziámok 300 embert veszítettek. A francziák veszteségei csekélyebbek. Humann tengerőrnagy megállítja az abansobooni kikötőt. Az indochinai kormányzóval és a sziámi hatóságokkal egyetértőleg a francia csapatok meg fogják szállni a várost is.

HIREK.

— **A király Borossebesen.** Nagy az öröm Borossebesen, mindenki örül, hogy a magyarok szeretett királya meglátogatta őket. Negyszáz munkás fáradozik éjjel-nappal, hogy illő fényvel fogadják a királyt. A pályaháztól a királyi szállásig vezető út feldíszítésének előmunkálatait megkezdték, a fogadó terem és háló-szoba pazar fényvel lesz butorozva.

— **Az államtitkár Torontálmegyében.** Említettük, hogy Miklós Ödön kereskedelemügyi államtitkár folyó hó 8-ika és 11-ike között betutazza a délvidéket, főleg azért, hogy a tisztasági munkálatokat tanulmányozza. Az államtitkár 9-én reggel indul el Rónay Jenő főispán társaságában hajón Szegedről és még aznap megtekintik az ó-kiszácsi szilipet, a padéi szilipet és a Rohonczy-telepet. 10-én reggel ismét gőzhajón folytatják az utat és megállnak a babatói szivattyu-telepenél, hol a bizottság tisztelőre dr. Pap Géza országgyűlési képviselő reggelit ad. Onnan Tittelbe mennek, a honnan az államtitkár, az eredeti tervtől eltérőleg, bejön Nagybecskerekre. Itt Rónay főispán vendége lesz. Az államtitkár a muzolyai telep megtekintése után Újvidékre utazik.

— **Az első temesmegyei viczinális vasut.** Temesmegyében tegnapadták át az első helyi érdekű vasutat a forgalomnak, a zsebely-csákovai vonalat. Miután ezen vasutnak Torontálmegyével való közvetlen összeköttetése csak rövid idő kérdése, olvasóinkat ezen vasutvonal részletei annál jobban fogják érdekelni. A csákovai h. é. vasut engedélyese és alapítója Csákóva község, építési vállalkozója Auspitz Gyula budapesti mérnök. A pályatest hossza 8 és fél kilométer. Kiinduló pontja a m. kir. államvasutak temesvár-báziási vonalának Zsebely állomása és ideiglenes végállomása Csákóva község. A vonal közigazgatási bejárása 1891. évi november hó 18-án ment végbe. A zsebely-csákovai h. é. vasut részvénytársaság 266-300 frt alaptőkével, s pedig 104-300 frt törzsrészvényvel és 162-000 frt elsőbbségi részvényvel alakult meg. Temesvármegye közönsége 51-000 frttal, Csákóva község 4000 frttal, Gilád község 4000 frttal Lieblich község 1000 frttal és Liget község 600 frttal segíti a törzsrészvények ellenében a vállalatot. A részvénytársaság székhelye Budapest. A f. é. január hó 28-án Budapesten tartott közgyűlésen az igazgatósági tagok száma 15-ben állapított meg. Ezek közül 3-at Temesvármegye közönsége és 3-at Csákóva község képviselőtestülete választ, 1-et pedig a kereskedelmi miniszter nevez ki. Igazgatósági tagoknak megválasztottak a részvényesek közül: Abonyi Emil miniszteri tanácsos, zombori Rónay János orsz. képviselő, Fischer János, Micsa J. Kamenko, Auspitz Kálmán, Auspitz Gyula, Földiák Gyula, Benedek Elek és Gömör Öskár. Temesvármegye közönsége megválasztotta: Nagy György kir. tanácsost, Sztury Kálmán közalapítv. főtitkást és Mayer Károly főjegyzőt; Csákóva község képviselőtestülete igazgatósági tagoknak választotta: Doby Lászlót, dr. Fuhrmann Mórt és Wagner Vilmos közs. bírót. A felügyelő bizottság tagjai lettek: Szerb Szvetozár, Náray Emil és Auspitz Lajos. Az igazgatóság elnöknek Abonyi Emil miniszteri tanácsost, alelnök zombori Rónay János országgy. képviselőt, a felügyelő bizottság pedig elnöknek Auspitz Lajost választotta meg.

— **Hymen.** Városunk hölgykoszorújának egyik legbájosabb virágját, Liphay Hilda kisasszonyt, Liphay István szép és művelt leányát szombaton vezette oltárhoz Krucsay Károly vasuti tisztviselő. Az esketési szertartást Schaeffer Antal pápai praelatus végezte, ki a fiatal párhoz emelkedett szellemű beszédet intézett. A plébánia-templom ezuttal egészen megtelt közönséggel.

— **Verseez-Lugos-Marosvölgyi vasut.** Mint értesülünk, a kereskedelemügyi miniszter báró Stojanovics Györgynek egy Lugos-Facset-Marosvölgyi keskeny vágányu vasut építésére az előengedélyt megengedte. E vasutnak legnagyobb előnye abban áll, hogy közvetlen csatlakozás volna az erdélyi vasuthoz.

— **Délvidéki szini szövetkezet.** Mint a „Werschetzer Gebirgsbote“-ban olvassuk, Fehértemplom, Pancsova, Lugos, Verseez és Nagybecskerek kiküldöttjei Verseezen f. hó 13-án értekezletre jönnek össze, melyben a délvidéki szini szövetkezetet illetőleg döntő határozat fog hozatni.

— **Kitüntetett tanító.** Tamásfalváról írják lapunknak: Lélelemelő ünnepély volt Torontálmegye Tamásfalva községében folyó évi július hó 26-án d. u. 4 óraker a község házánál. Ugyanis Biczók Ferencz igazgató-kántor tanító megkapta azon 100 koronát, melyet neki Torontálmegye nemesen érző közönsége megszavazott azon fáradozásaiért, hogy osztályában a gyermekek a legszebb előmenetelt tették a magyar nyelv elsajátításában. Délután 4 óraker megérkezett Chemcz János, az érdemekben megdíjazott 48-as veterán, főszovalgabíró, Uzbasich Gáspár szolgabíró s számos előkelőségek kíséretében s egyenesen a község házára hajta, az ott egybegyűlt községi képviselő testület s iskolászeki tagok jelenlétében nagyhatású beszéd kíséretében átnyújtotta az időközben előhívtak derék igazgató-tanítónak a megye által neki megszavazott fáradozásainak gyümölcsét. Biczók Ferencz igazgató-tanító meghatottan s könyves szemekkel mondott köszönetet úgy a nemesen érző vármegyének, mint Chemcz főszovalgabírónak ezen igazán szép kitüntetésért s biztosítja a főszovalgabíró urat, mint a jelen volt képviselő testületet s iskolászeki tagokat, hogy úgy, mint eddig, úgy a jövőben is azon lesz, hogy sikeres működése által nemcsak a szülő s a képviselő-testület, de Steinbach Antal kir. tanácsos tanfelügyelő ur teljes meglepedésére fog működni s a magyar nyelv terjesztése főfeladata leendő. Beszédét „Eljen a király.“ „Eljen a magyar hazánk.“-kal fejezte be. Erre az egész társaság a községi jegyző, Kóreck Nándor vendégszerető lakására, a képviselő testület az iskolászeki tagokkal az általánosan nagykorcsmába vonulva, ott magasztalták fényes beszédekben a fiatal, de érdemekben gazdag igazgató tanítót. Este sikerült táncmulatság következett.

— **A szenthuberti magyar-kör f. hó 12-én táncmulatságot rendez saját pénztára gyarapítására.**

— **Hamis pénz Torontálmegyében.** Kis-Ószról (Gottlob) értesítenek, hogy ott nagymennyiségű hamis ezüst koronát találtak közkézen. A n. koplósi csendőrszárnyparancsnokság nyomozást indított meg a hamis pénzt gyártó banda kikutatására és bár egy hétnél tovább tartott a kutatás, bár Kis Ósz minden zegézságot kiküldtek, egy csomó hamis egykoronásan kívül egyebet nem tudtak fellelni. A pénzgyártók, vagy jól előre nesztét vették a kutatásnak, és elináltak vagy pedig valamely szomszédos helységben csinálják a különben könnyen ismerhető koronásokat. A nyomozást széles körben megindították. Temesmegyéből érkezett hírek szerint ott is több községben akadtak hamis koronásokra. A „D. K.“ azt hiszi, hogy a pénzcsináló bandának minden valószínűség szerint egy titkos műhelye van valamelyik romániai községben és onnét hozzák forgalomba magyarországi szövet-ségeik.

— **Időjárás.** A napok óta tartó tikkasztó meleget immár csendes esős idő váltotta fel. Tegnap délelben komor felhők borították el az eget s csendes eső kezdett permetezni. Ma délelőtt hasonlóképpen esett az eső, bár úgy látszik kiderülni s valószínűleg derült időjárás váltja fel az esőt.

— **Állatkiállítás Török-Becsén.** Szeptember 18-án ló-, szarvasmarha-, sertés- és juhkiállítás lesz Török-Becsén. A kiállítást díjazással kötik egybe s ez alkalommal a rendezőbizottság érdekes löversenyt is fog rendezni.

— **Elfogott zsebmetszők.** A szegedi bucsukon gyakorta megtörténik, hogy zsebtolvajok furakodnak az ájtatos hívők közé, s mialatt a hívők buzgó imába vannak elmerülve, ellopják értéktárgyaikat. A szegedi szemfüles rendőrség úgy segített a bajon, hogy rámás csizmát, zsinoros dolmányt adott néhány emberére, míg másokat lobogós ingujjban küldött a nép közé a templomba. Itt is, ott is akadt egy gyanus alak, azokat nyomon követték az álrühába bujtatott rendőrök s utóvégre is, zsebtolvajlásón kapták valamennyit. Egy jól szervezett banda került kézbe, akik most az igazságszolgáltatás előtt fognak számolni tetteikért.

— **Megülte a férjét.** Rosz felesége volt Gabriela Damaszkín magyar szakosi lakosnak. Hiába valót a férj minden kérelme, ahelyett, hogy a gazdaság után nézett volna, a fiatal legények után kacsintgatott. Legutóbbi szeretője egy Kírnu Vikentie nevű legényke volt, azzal összebeszélte, hogy elteszi az utóból a férjét. Tegnapelőtt éjjel iszonyu kegyetlenséggel hajtotta végre a gyilkosságot. Mikor férje aludt s egy lököttőfeket tett a nyakába, kedvese segítségével megfojtotta vele az alvó embert. A holtestet erre felakasztották a szoba gerendájára, hogy azt a látszatot adják, mintha Gabriela öngyilkos lett volna. Ezután az asszony eltávozott hazulról és kedvesénél töltötte az éjszakát. Reggel a szomszédok, kik Gabriát felakasztva találták, csakugyan azt hitték, hogy a szerencsétlen ember önkézzel vetett véget életének. Sallay Jenő jegyzőnek azonban gyanusnak tűnt fel a dolog s az általa megejtett nyomozás folyamán kiderült a rémes gyilkosság minden részlete. Az asszony eleinte tagadta a tett elkövetését, de később bevallott mindent. Bünbánatot azonban nem mutatott. Átadták kedvesével együtt a buziási járásbírósnak.

— **Omnibusban.** Két örök vetélytárs: nagyon kövér és rendkívül sovány ember utazik egy kocsiiban. Előbb csak méregetik egymást, utóbb a sovány utas odaszól a kocsisvezetőnek:

— Azt hiszem ideje volna már, hogy az utasok igazságosan, súlyuk szerint fizetnének.

A kövér rögtön ripostozt:

— Örülhet, hogy nem úgy van, mert különben egy vezető sem tartaná érdemesnek Önt felvenni a kocsijába.

— **Fejsze a babonás kézben.** A babona Csernabórán községben rettenetes cselekedetre vitt egy özvegy asszonyt. A rémes eset részletei a következők: Bardelyov Próka ezelőtt három héttel meghalt, s a babonás paraszokok közt hirtelen ment, hogy haza jár a lelke. Vén asszonyok erősítették a hitet s az özvegy végre maga is elhitte és Csunic Csinczahoz, a falu kuruzsló asszonyához fordult orvoslásért. A kuruzsló asszony megerősítette a hirt, sőt még azt is mondta, hogy a meghalt többször lekiabált a toronyból. A babonás feleség erre tepnapelőtt éjszaka két emberrel kiment a temetőbe, kiásták a halottat s fejszéval összevagdalták, azután hazamentek. Másnap a halott-csonkításnak híre ment s az özvegyet meg a czinkosait letartóztatták.

— **Rálőtt az apjára.** Az alma nem esett messze a fájától: Trifun Antal borosjenői lakos nem ritkán tért haza ingó léptekkel a kormarából, a mostoha fia: Trifun Antal sokszor emlegette, hogy agyonlövni. Mikor az apa részegen került haza a kormarából, a fia kiment a házból és az ablakon keresztül rálőtt a mostoha apjára, de a golyó a falba furódott. A fia a tegnapi végtárgyaláson az aradi kir. törvényszék előtt azt állította, hogy ő csak meg akarta ijeszteni az öreget. A szándékoság azonban bebizonyult rá s több tanu állította, hogy sokszor fenyegette az apját a lelövessel. A törvényszék Sárkózt 1 évi börtönrre ítélte szándékos emberölés büntetésének kísérlete miatt.

— **Délnémet-osztrák-magyar vasuti kötelék árudijszabás III. rész 2. füzet.** — Gács-délnémet vasuti köteléki árudijszabás III. rész 1. és 2. füzet. A mennyiben a gabona, hüvelyes vetemények, maláta és örleményekre, továbbá korpára szóló közvetlen díjtételek a porosz és szász államvasutak, valamint az elzász-lothringeni birodalmi vasutak között fennálló mérsékelt kivételes díjszabások folytán alágértettek, a déli német-osztrák-magyar és gács-délnémet forgalmakban közvetlenül rovatolt küldeményekre, továbbá betárolt küldeményekre, melyekre a közvetlen díjtétel a reczapedió alkalmával alkalmaztatik, az elérhető legolcsóbb 100 kgként 0.03 márkával rövidített átrovatolási díjtételek visztérítés utján engedélyestettek. A vonatkozó visztérítési beadványok az eredeti szállítólevelekkel felszerelve, a szállítványok feladásától számítandó hat havi időközön belül, a bajor kir. államvasutak vezérigazgatóságához, melynek közvetítésével a visztérítés eszközöltetik — benyújtandók. A „Vasuti és közlekedési közlöny“ 1892. évi december 25-ről keltezett 155. számában 171785/C. II. szám alatt foglal hason tárgy hirdmény ezennel érvényen kívül helyeztetik. Budapest, 1893. július havában. A m. kir. államvasutak igazgatósága a részos vasutak nevében is. (Utányomat nem díjazatik.)

innen vagy tulnan sorozom-e őt. Oh! én nagyon tapasztalt vagyok.

— Azt elhiszem s hogy tapasztalatait gyarapítsa, elválásunkkor egy jó tanácsot adok önnek, amit mindig előnyére használhat fel.

— Az égre, asszonyom, ne tegye túrelmet oly kemény próbára, tegy, en szavaival mindjárt boldogga.

— Ismeri a példabeszédet: a türelem rózsát terem. Önnek egy tanulságot fog teremni, ami pedig egy hervatag rózsánál mindig többet ér.

— Nem, tovább nem akarok, nem tudok várni, mondja kérem, mit akar igérni?

— Uram, én nem igérni akarok, hanem jó tanácsal szolgálni s azt megkapja ön válásunkkor, előbb nem.

S ez a hang idejében csendült meg így, mert az ifju lángoló tekintetét és türelmetlen mozdulatait a kis leány bámuló szemekkel kíséerte s én félttem, hogy majd több bámulni valót is talál.

Ezenközben egy kisebb állomáshoz értünk, hol az érdekes nő felkelve, jelentékteljes tekintettel nézett az ifjura, ki csaknem zihálva várta a szót.

— Nos, asszonyom, igéretét! Hol?! Pesten?!...

— Tanácsomat ott is, mint mindenhol használhatja, mely abból áll, hogy soha ne határozzon meg oly élesen a válaszfalat, mely az ifjuságot az öregeségtől elválasztja oly nő előtt, kinél czélt akar érni. Adieux pour toujours

S ezzel kiszállt, ott hagyva a bámuló szeladont a faképnél.

H. E.

Irodalom és művészet.

* Egy délvidéki színész sükere. Fodor (Fürst) Ilona kisasszonyt, ki a múlt héten Kolozsvárt nagy sikerrel vendég szerepelt, az idei ősztől kezdve Kolozsváron szerződötték.

* Politikai szédelés cím alatt figyelemre méltó röpiratot adott ki Moldován Gergely kolozsvári egyetemi tanár. A hazafias szellemben irt röpirat behatóan foglalkozik a dákok-román törekvésekkel, a román kultúrliga céljaival és alapos érvekkel kimutatja, hogy mennyire igaztalanok azok a vádak, a melyekkel a román tülkök tele-lármázzák Európát a magyar nemzet ellen. Fejtegetéseit ezzel végezi:

„Mi legközelebből rá fogunk mutatni a sérelmekre, a melyek tényleg fennforognak s a melyeket eltávolítani kötelesség. A mint kérelhetlen szigorral ostromoztuk a román nép többségének hibáit és szédeléseit, akként kíméletlenül rá fogunk mutatni a magyar kormányzat és társadalom tévedéseire, mulasztásaira a nemzetiségekkel szemben. Megtesszük a kibontakozásra vezető javaslatunkat is.

„A román nép ragaszkodik magyar hazájához, szereti a békét. Panasz nélkül fizeti adóját és szolgálhatja ki gyermekét katonának. A lázítók kezéből ki kell venni a fegyvert, a melylyel a nép nyugalmát háborgatják. A halat ki kell tenni a szárazra, ha nem akarjuk, hogy usszék.

„A román nép komoly elemei szívesen fognak kezét nyújtani a magyar államhatalomnak, hogy a baj korlátoltassék, az agitátorok elszigeteltessek, a külfelnyás megsemmisítessék. Ha nem lesznek segítségére, akkor a magyar nemzetnek joga lesz haladni a saját utjain!

A 65 oldalra terjedő munka ára egy korona.

Táviratok.

A király vendége.

Budapest, augusztus 7. (A „Torontái” eredeti távirata.) Vilmos német császár — beavatott politikusok állítása szerint — az ős folyamán Schönbrunnban találkozik a magyar királylyal s onnan királyunkkal és a kísérettel együtt Budapestre jönnek s innen mennek a hadgyakorlatokra.

Szerencsétlenség a lóversenyen.

Budapest, aug. 7. (A „Torontái” eredeti távirata.) Budapest mellett Alagon tegnapi tartották meg a lóversenyt nagy érdeklődés mellett. A Dunakesz határában levő alagi pusztán ez alkalommal is rendkívüli nagy számmal jelent meg a közönség, köztük a nemzeti kaszinó több tagja. Mindjárt az első versenynél óriási szerencsétlenség történt. Az augusztusi versenyen több ló futott s „Herschell chief”-et gazdája, Szapáry József gr. huszárfőhadnagy lovagolta. Futtatás közben le bukott lovával együtt s eszméletlen állapotban terült el a földön. Súlyos agyrázkódást szenvedett s hordágyon kellett a verseny teréről elszállítani. A versenyt folytatták ugyan, de a közönség óriási izgalommal tárgyalta a szerencsétlenség részeteit. A szerencsétlenül járt grófot beszállították a fővárosba, a hova ma reggel atyja: Szapáry Gyula gróf volt miniszterelnök is megérkezett, a kit természetesen rendkívül levert a szerencsétlenség híre. Ugy mondják, hogy Szapáry gróf agyrázkódást szenvedett, de ma reggelre már jobban lett. Érdekes, hogy a lónak nem történt semmi baja. A nemes állat ugyanis fölugrott a földről, a hova le bukott és gazdája nélkül is folytatta utját.

Dobsina jövője.

Budapest, augusztus 7. (A „Torontái” eredeti távirata.) Rohonczy Gedeon 200,000 koronát ígért Dobsina községnek a jégbarlangért. A község az eladásra hajlandó, nehézséget az képez, hogy pár kilométer területet igényel Rohonczy a park építésre.

A skupstinából.

Budapest, augusztus 7. (A „Torontái” eredeti távirata.) Belgrádból távirják, hogy ott nagy érdeklődéssel néznek a póthitel feletti tárgyalás elé. Ezenkívül a legközelebbi üléseken tárgyalás alá kerül a gyufa, petroleum és szivarzipka behozatala, valamint több kisebb jelentőségű ügy.

A Ducret-Norton-per.

Budapest, aug. 7. (A „Torontái” eredeti távirata.) Párisból sürgönyzik, hogy a Ducret-Norton féle okirathamisítási pert bevégezték. Az ítélethirdetésre a Dauphine-téri igazságtügyi palota előtt óriási közönség jött össze, érdeklődéssel várva a per kimenetelét. A per iránt épp oly érdeklődés irányult mint e hó 5-én, a per megindításának napján, amikor kibonyolódott e rut ügy minden részlete. A „Cocarde” azon czikke miatt, mely „Lopjunk vagy lopni engedünk” felirattal jelent meg, s hamis okmányokkal akarta a hazaárulás vádját bebizonyítani, Ducrét, a lap kiadója és Norton állt vád alatt. Ez utóbbi hozta el a hamis okmányokat, azt állítva, hogy azok az angol nagykövetségnél akadtak kezei közé. Az esküdszék tekintetbe vette, hogy Norton multja nem tiszta s azért három évi fogházra és 100 frank birságra, míg Ducrét-et egy évi fogházra és 100 frankra ítélték.

Szédelő konzorcium.

Budapest, aug. 7. (A „Torontái” eredeti távirata.) Brüsszelből táviratozzák, hogy a kormány szigorú törvényjavaslatlal lép fel azon szédelő konzorciumok ellen, amelyek több száz millió értékben értéktelen részvényeket hoztak forgalomba.

Köszén-krizis.

Budapest, augusztus 7. (A „Torontái” eredeti távirata.) Londonból táviratozzák, hogy a nagy iparvállalatok helyzete a sztrájk miatt nagyon aggasztó lett. Azt várják, hogy a bányamunkások augusztus 22-iki értekezletén a tulajdonosok által előterjesztendő indítványt elfogadják. Ha nem, úgy Anglia a legnagyobb iparválság elé jut.

Munkaszünet.

Budapest, augusztus 7. (A „Torontái” eredeti távirata.) A londoni strájkoló munkások közt nincs egyetértés. Néhányan tulságba mennek követeléseikkal, mások kevésbé szigorú feltételek alatt is folytatni akarják a munkát. A northumberlandi szénbányák birtokosai megtagadták a munkások által követelt tizenhat százalékos béremelést.

REGÉNY-CSARNOK.

Egy asszony.

(Regény.)

A „Torontái” számára írta: Mathézer Márton.
(8-ik folytatás.)

De Gorgiew Mária Paulowna felállt, és kezét nyújtotta a tábornoknak. És annak az üde kacsoéskának alig észrevehető szorítása, mintha villámszikra lett volna, ugy szaladt végig a miniszter minden idegén és mire a góczponthoz, a szívhez jutott, olyan erőre kapott, hogy megtudott volna szelidíteni akár egy antropophagot. De a tábornok több volt ennél, ő orosz rendőrminiszter volt.

— Ah asszonyom, válaszolá kissé elfogul an, ön tehát csak azért rejtőzött el, hogy megtalálják.

— Lám, lám, kaczagott a szép asszony egy kis malitáival azt is mondhatnám, hogy önök meg különben is csak azt találják meg, a ki csak azért rejtőzik el, hogy könnyebben megkap hassák. De én e helyett inkább bevallom, hogy vártam önt, azért vonultam vissza.

Oh azok az élvsovár, olvadó pillantások, azok a bájoló tekintetek! Sohasem kísérté őket elragadóbb mosoly, sohasem kereste őket elragadóbb mosoly, sohasem keresték talán még annyira ama titkos ajtót, melyen át a szentek szentjébe lehet jutni! Ha ezek a szikrák fognak paraszat . . .

A rendőrminiszter sokat ki volt már téve az érzelmek nyilzáporának, jól ismerte ezt a harczmezt. Bármily rohamosan ostromolták is a grófnő gyujtó szikrái a veterán vértet, lepattogtak onnan a golyók minden eredmény nélkül.

A mit a grófnő eleinte fogékonyaságnak vélt, az nem volt egyéb egy kis udvariasságnál. Zuhanyként hatottak rá a miniszter hideg, kimért szavai.

— Igen helyesen tette asszonyom, hogy várt reám, beszélni akartam önnel.

— Ugy! mondá a grófnő.

A tábornok mosolygott. A grófnő hangja a thermometer jelentékeny esését árulá el.

— Magam kívántam önnel beszélni, mert igen fontos dologról van szó.

— Hallgatom uram.
— Ügynököm értesíté önt, hogy ma egy ifjuval fog itt találkozni.
— Valóban.
— Nem találja ön, hogy ezen ur nagyon soká várat magára.
— Kétségkívül és az ég tudja, kíváncsiságom eléggé felcsigázott.

— A mi mindenesetre sajnos.

— Hogyan uram?

— Nem fogja meglátni.

— Nem fog megjelenni?

— Nem.

A szép asszony lábával toppantott.

— Ügynököm emlité, hogy ön nem akarta ma látni és én az ö presszióját valóban durva eljárásnak találom. Mindenek előtt tudára akarom hát adni, hogy csak holnap fog vele találkozni.

— Ah!

— Elkedvetleníti ez asszonyom?

— Nem éppen, de ha már lennie kell, mért nem ma?

— Saját kívánsága volt.

— Kívánságom már megváltozott.

— Istenemre, elég gyorsan, csakhogy késő, már intézkedtem asszonyom.

— Szabad legalább nevét tudnom?

— Nevét?

— Meglepi ez uram?

— Nevét sem mondhatom meg. És hogy személyesen jöttem ide, annak oka az, hogy figyelmeztessem, miszerint igen fontos ügyet akarunk rábizni és kell, hogy eléggé ovatosan járjon el. No meg egyidejűleg gratulálni is akarunk dicséretreméltó elhatározásához. Egyébként annyit elárulhatok, hogy ön már ismeri őt.

— Ismerem? És ő évekig tartózkodott külföldön?

— Ugy van.

— Oh, akkor hét évvel ezelőtt találkozhatam vele Párisban, amikor apámmal utaztam. Az ilyen ismeretség mit sem ér, előről kell kezdeni.

— Azt hiszem téved asszonyom, viszonzá a rendőrminiszter egyébíránt gondoskodtam róla, hogy az ismeretség könnyű módon megújítható legyen.

— Hogyan?

— Megvagyok felőle győződve, hogy ön nagy kedvelője az operetteknek.

— Valóban.

— Holnap egy új darabot adnak, czime: „Az idegen” sokat ígérő legalább önre asszonyom, — És mért éppen rám?

— Meg fogom magyarázni asszonyom.

Engedje meg azonban, hogy a holnapi előadáshoz, miután jegyek már néhány nap óta nem kaphatók, egy páholylyal szolgálhassak. Ime a jegy.

— Köszönöm tábornok ur, viszonzá a grófnő, miközben a jegyet átvevé, de hiszen ez csak féljegy.

— Nos asszonyom, a másik felét ő vétette meg.

— Ah! és holnap „Az idegent” adják? mondja a grófnő.

— És ön az idegent páholyában fogja találni.

— Oh, egy kissé kiri ugyan belőle a rendőrség lólába, de ez egyszer talán egy kis előnyt is fog nyújtani.

— Reményilem asszonyom, mindkét idegen kritikáját a legjobb kezekből fogom megkapni. De legyen óvatos, ne ijessze el a vadat.

— Nyujtsa karját tábornok ur, fel fog tűnni hosszas távollétem, vezessen vissza a terembe.

De Gorgiew Grófnő és Jewrem gróf ujra megtalálták egymást. Az a kis meddő felhő, mely a két szív közti láthatárt néhány percze borussá tevé, csakhamar eloszlott megint és a nap sugarai ismét ragyogóvá tévék az ifju arcát, a varázsló mosoly újra ott lebegett a grófnő ajkain.

Jewrem gróf kocsijához vezeté a szép asszonyt és engedelmet kért őt meglátogathatni. Mi természetesen a legnagyobb készséggel megadatott neki.

*

A grófnő fogata előállott.

Az operába kocsizott a szép asszony. El volt tökével minden tehetségét latba vetni, hogy horgon akadjon a halacska.

Született stratégia minden szép asszony. Ámbár a haditervök mindig egy alapon nyugszik, talán a kivitelben különböző, de lényegileg ugyanaz: a szép szemek és mosolygó ajkak taktikája.

Senki sem tudhatta jobban, mint De Gorgiew grófnő, hogy mi sem képes annyira áruelőkká tenni az ajkakát, mint a szép szemek varázsa.

— Szeretnie kell, ha csupa jégmezőket hordana is szívében, mormogá fogai között, midőn a páholyba lépett.

Szándékosan késétt, akarta, hogy megelőztessék.

A páholy jobb sarkában csakugyan ott ült már egy deli alak, gondosan lorguettirozva a földszintet. (Folyt. köv)

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.
Főmunkatárs: Holtsy Jenő.

VASUTI MENETREN D.

Érvényes 1893. évi május hó 1-től.

Bécs—Budapest (nyug. p. u.) - Temesvár—Orsova—Verciorova								Verciorova—Orsova—Temesvár—Budapest (nyug. p. u.) - Bécs																																												
Bécs	Budapest	Czegléd	Félegyháza	Szeged	Valkány	Nagykikinda	Zsombolya	Gyertyámos	Temesvár-Józsefváros	Verciorova	Orsova	Herkulesfürdő	Karánsebes	Lugos	Rékás	Temesvár-Józsefváros	Gyertyámos	Zsombolya	Nagykikinda	Valkány	Félegyháza	Czegléd	Budapest	Bécs	K. expr. minden szomb. I.	Sz. v. 716	Sz. v. 710	Sz. v. 714	Gy. v. 704	Sz. v. 708	Gy. v. 706	Sz. v. 711	V. v. 711	T. v. szsz. II. III	K. expr. minden hétfőn I.	Gy. v. 703	Sz. v. 715	Sz. v. 725														
																																							II. III	II. III	II. III	II. III	II. III	II. III	II. III	II. III	II. III	II. III	II. III	II. III	II. III	II. III
ind.	ind.	érk.	"	"	"	"	"	"	ind.	ind.	érk.	"	"	"	"	ind.	érk.	"	"	"	"	"	"	"	ind.	érk.	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
906	155	700	830	250	290	425	700	1000	226	235	410	340	512	632	1105	741	1255	833	920	950	1027	1051	1118	1202	1254	254	433	648	100	1070	1272	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277	1277

H i r d e t é s e k.

3824. ki. sz. 1893.

(485—2.2)

Hirdetmény.

Alólirott polgármesteri hivatal részéről közhírré tétetik, miszerint a városi honvédlaktanyai épületbeli kocsiszíneknek átalakítása következtében szükségtelemmé vált 4 drb kétszárnyas megvasalt kapu, a folyó évi augusztus hó 14-én délelőtt 10 órakor a városház udvarában megtartandó árverésen a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Kelt Nagybecskerekén, 1893-ik évi augusztus hó 3-án.

Dimitrievits György,
tanácsnok,
polgármester helyett.

10169. számhoz 1893.

(483—3.2)

Felhívás.

Több külföldi európai államban szórványosan előforduló koleraeset és a hazánkban helyenként fellépett heveny-gyomor- és belhurut gyanús és aggasztó esetei, a nm. m. kir. belügyministeriumot a melegebb nyári időszak közeledtével, körrendelet kibocsájtására indította, melynek alapján komolyabb bajok elhárítása végett, városunk lakosságát a következő óvintézkedések megtételére és szigorú megtartására hívom fel:

1. A Bega vize, valamint a kút viz előzetesen felforralandó és lehülés után élvezendő.
2. A Begában bárminő tárgyat mosni tilos.
3. Arnyékszék, pocze- és szemétdödrök közelében levő kutakból a víz élvezetre ne használtassék.
4. Minden háztulajdonos köteles udvarából a szemetet kihordatni, az arnyékszék és poczegödröket kitisztítani és azután is tisztán tartani, végre az arnyékszék és poczegödrök tartalmát, nemkülömben a házaikból az utcára vezető folyókat hetenkint legalább kétszer megfelelő mennyiségű mésztejjel (1 klgr. mész 4 liter vízben megoldva) fertőtleníteni, ugyszintén az említett folyókat minden másodnapon tiszta vízzel kiöblíteni.
5. Minden háztulajdonos köteles ott, a hol ilyenek nincsenek, arnyékszék felállítani.
6. Ott, a hol nyitott kutak vannak, a vízmerítésre használt vedrek vas kereszt-pánttal látandók el és szigorúan tiltatik,

hogy senki saját edényét, sem a kutba, sem a vederbe be ne mártsa.

7. A nyitott kutak fedéllel látandók el.

8. Nyitlt kutak közelében a mosás tilos.

9. Különösen figyelmeztetem városunk lakosságát, hogy általuk legelső alkalommal észrevett gyanus, hasmenéssel, vagy hányással járó megbetegedéseket ualám azonnal bejelentsek.

Végrepedig felhívom városunk lakosságát, hogy a fent elősorolt óvintézkedéseket saját jól felfogott és a közegészségügy érdekében is pontosan és lelkiismeretesen betartsák, mert annak végrehajtását szigoruan ellenőrizni és az az ellen vétőket a törvény teljes szigorával, t. i. 300 frtig terjedő bírsággal, behajthatatlanság esetén 60 napra átváltoztatandó fogházbüntetéssel fogom sujtani.

Nagybecskerek, 1893. évi július 27-én.

Loga Szilárd,
városi rendőralkapitány.

5614. kig. sz. 1893.

(488—3.1)

Pályázati hirdetmény.

A megüresedett Baránda községi jegyzői állásra ezennel pályázat nyitattik. Ezen állással 600 frt évi fizetés, szabad lakás és ahhoz tartozó konyhakert, 6 öl puha tűzifa és a szabályrendeletileg megállapított magánmunkálatokért járó díjak élvezete van egybekötvve.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy elméleti képzettségüket az antalfalvai járás főszolgabírói hivatalhoz folyó évi szeptember hó 1-ig küldje be.

A választás folyó évi szeptember hó 2-án fog Baránda községhezánál megejteni. Kelt Antalfalván, 1893. évi július hó 29-én.

Jablonszky,
főszolgabíró.

10781. ki. sz. 1893.

(484—3.2)

Árlejtési hirdetmény.

Nagybecskerek város képviselőtestületének 1893. évi július hó 17-én 314. 10049-93. számú határozata folytán ezennel közzététetik, miszerint a Nagybecskerek városában teljesítendő előfogati szolgálmány 1893. évi október hó 1-től kezdődő (3) három egymásutáni évre leendő bérbeadása tekintetéből 1893. évi augusztus hó 16-án d. e. 9 órakor a városházi épület

II. tanácsnoki irodában nyilvános szóbeli árlejtés fog tartatni, melyre árlejtési szándékozók a 317 frtnyi bánatpénzzel ellátva, ezennel meghivatnak.

Zárt ajánlatok 50 kros bélyeg és 317 frt bánatpénzzel ellátva az árlejtést megelőző nap 12 órájáig az árlejtés megtartásával megbízott tanácsnoknál adhatók be.

Az árlejtési feltételek az árlejtés napjáig hasonlólul a II. tanácsnoki irodában a hivatalos órák alatt naponta megtekinthetők.

Kelt Nagybecskerekén, 1893-ik évi augusztus hó 1-én.

Dimitrievits György,
tanácsnok,
polgármester helyett.

5613. kig. sz. 1893.

(490—3.1)

Pályázati hirdetmény.

A megüresedett Ozora községi orvosi állásra ezennel pályázat nyitattik. Ezen állással 600 frt évi fizetés, természetbeni lakás, 6 öl tűzifa, nappali látogatásért 20 kr., éjjeli 40 kr. Halottkémlés után egy-egy halott után 20 kr. Huszszemle után a szabályrendeletben meghatározott díjszedés élvezete van egybekötvve, köteles lévén a községi szegényeket és iskolás gyermekeket ingyen gyógyítani.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy elméleti képzettségüket az antalfalvai járás főszolgabírói hivatalhoz folyó évi szeptember hó 3-ig küldjék be.

A választás folyó évi szeptember hó 4-én fog Ozora községhezánál megejteni. Kelt Antalfalván, 1893. évi augusztus hó 2-án.

Jablonszky,
főszolgabíró.

1320. kig. sz. 1893.

(489—3.1)

Pályázati hirdetmény.

A megüresedett lajosfalvai községi segédjegyzői és irnoki állásra ezennel pályázat nyitattik. A községi segédjegyzői állással 400 frt évi fizetés és a járlatok kiállítás, átruházása és megújítása 5, 3 és 2 kr. díj. A községi irnoki állással 360 frt fizetés élvezete van egybekötvve.

Felhivatnak mindazok, kik egyik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy elméleti képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelendő és kérvényüket az antalfalvai járás főszolgabírói hivatalhoz folyó évi szeptember hó 19-ig küldjék be.

A választás folyó évi szeptember hó 20-án fog Lajosfalva községhezánál megejteni.

Kelt Antalfalván, 1893. évi augusztus hó 2-án.

Jablonszky,
főszolgabíró.